

2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 256, 24.10.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Австрия) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH/Landeshauptmann von Wien

(Дело С-338/09) (¹)

(Свободно предоставяне на услуги — Свобода на установяване — Правила на конкуренция — Каботажни превози — Национален превоз на лица по автобусна линия — Заявление за обслужване на линия — Концесия — Разрешително — Условия — Притежаване на седалище или постоянен обект на националната територия — Намаляване на приходите, застрашаващо рентабилността на обслужването на вече отдадена на концесия линия)

(2011/С 63/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Ответник: Landeshauptmann von Wien

Предмет

Преюдициално запитване — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Тълкуване на член 49 и сл. ЕО, както и на член 81 и сл. ЕО — Правна уредба на държава членка, която поставя предоставянето на концесия за обслужване на линия на обществен превоз в зависимост от двойното условие заявителят на тази концесия да е установен в тази държава и новата линия да не застрашава рентабилността на съществуваща транспортна линия с подобен маршрут

Диспозитив

1. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която за целите на предоставянето на разрешително за обслужване на автобусна линия на градския обществен превоз по редовен маршрут с определени спирки и по установено разписание изисква подалите заявление икономически оператори, установени в други държави членки, да притежават седалище или друг обект на територията на тази държава членка още преди да получат разрешително за обслужването на тази линия. За сметка на това член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, предвиждаща изискване за установяване, когато това изискване трябва да бъде изпълнено, след като е предоставено разрешителното и преди заявителят да е започнал да обслужва посочената линия.
2. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда отказ да се

предостави разрешително за обслужването на туристическа автобусна линия поради намаляване на рентабилността на конкурентно предприятие, притежаващо разрешително за обслужване на линия, която е напълно или отчасти идентична с исканата линия, при това единствено въз основа на твърденията на това конкурентно предприятие.

(¹) ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Малта

(Дело С-351/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2000/60/ЕО — Членове 8 и 15 — Състояние на вътрешнотериториалните повърхностни води — Изготвяне и привеждане в действие на програми за мониторинг — Неизпълнение — Предоставяне на обобщени доклади за тези програми за мониторинг — Неизпълнение)

(2011/С 63/13)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и К. Xuereb)

Ответник: Република Малта (представители: S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech и Y. Rizzo)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 8 и 15 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка на действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193) — Задължение за изготвяне и привеждане в действие на програми за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води — Задължение за предоставяне на обобщени доклади за програмите за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води

Диспозитив

1. На първо място, като не е изготвила и не е привела в действие програми за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води съгласно член 8, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка на действията на Общността в областта на политиката за водите и на второ място, като не е предоставила обобщени доклади за програмите за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води съгласно член 15, параграф 2 от тази директива, Република Малта не е изпълнила задълженията си по членове 8 и 15 от посочената директива.

2. Осъжда Република Малта да понесе съдебните разности.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany/Ministerstvo kultury

(Дело С-393/09) (¹)

(Интелектуална собственост — Директива 91/250/ЕИО — Правна закрила на компютърните програми — Понятие „обективизирана в каквато и да е форма компютърна програма“ — Включване или невключване на графичен потребителски интерфейс на програма — Авторско право — Директива 2001/29/ЕО — Авторско право и сродните му права в информационното общество — Телевизионно разпространение на графичен потребителски интерфейс — Публично разгласяване на произведение)

(2011/С 63/14)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Ищец: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Ответник: Ministerstvo kultury

Предмет

Преюдициално запитване — Nejvyšší správní soud — Тълкуване на член 1, параграф 2 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми (ОВ L 122, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 114) и на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Включване или невключване на графичния потребителски интерфейс в понятието „обективизирана в каквато и да е форма компютърна програма“, посочено в член 1, параграф 2 от Директива 91/250

Диспозитив

1. Графичният потребителски интерфейс не представлява обективизирана форма на компютърна програма по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми и той не може да се ползва от закрилата на авторското право върху компютърните програми по силата на тази директива. Този интерфейс обаче може да се ползва от закрилата на авторското право като произведение по силата на Директива

2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, ако той е собствено творение на своя автор.

2. Телевизионното разпространение на графичен потребителски интерфейс не представлява публично разгласяване на защитено от авторското право произведение по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.

(¹) ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Република Полша) — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Дело С-438/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Право на приспадане на ДДС по получени доставки — Предоставени услуги — Нерезигистрирано по ДДС данъчнозадължено лице — Задължителни данни във фактурата за целите на ДДС — Национална данъчноправна уредба — Изключване на правото на приспадане съгласно член 17, параграф 6 от Шеста директива ДДС)

(2011/С 63/15)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bogusław Juliusz Dankowski

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Предмет

Преюдициално запитване — Naczelny Sąd Administracyjny — Тълкуване на член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данък върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Съвместимост с тази разпоредба на национална правна уредба, която изключва правото на приспадане на платен за предоставена услуга ДДС въз основа на издадена в нарушение на националното право фактура от лице, невписано в регистъра на данъчнозадължените по ДДС лица

Диспозитив

1. Член 18, параграф 1, буква а) и член 22, параграф 3, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената